55- [illegible]

55-боб

Дунёда зоҳид бўлиш ва уни озайтиришга тарғиб ҳамда камбағалликнинг фазилати ҳақида

[illegible]} :[illegible] * [illegible] 24 - [illegible]] {[illegible]].

[illegible]} :[illegible] .[illegible] 46 [illegible]45 - [illegible]] {[illegible]].

[illegible]} :[illegible] * [illegible] 20 - [illegible]] {[illegible]].

[illegible]} :[illegible] * [illegible] 14 - [illegible]] {[illegible]].

[illegible]} :[illegible]

5 - [illegible]] {[illegible]].

* [illegible] * [illegible]} :[illegible] * [illegible] * [illegible] 5 :1 - [illegible]] {[illegible]].

[illegible]} :[illegible] 64 - [illegible]] {[illegible]].

[illegible].

[illegible].

Аллоҳ таоло айтади: «**Дарҳақиқат, бу ҳаёти дунёнинг мисоли худди Биз осмондан ёғдирган бир сувга ўхшайди, бас, одамзот ва ҳайвонот ейдиган нарсалардан иборат бўлган ер набототи у билан аралашиб, ҳатто ер чирой олиб, ясан-тусан қилганида ва ернинг аҳли унинг устида кучли-қудратлимиз, деб ўйлай бошлаганида, ерга кечаси ё кундузи Бизнинг фармонимиз келиб, Биз уни гўё куни кеча обод бўлмагандек, вайронага айлантириб қўюрмиз. Тафаккур қила оладиган қавм учун оятларни мана шундай муфассал баён қилурмиз**» (Юнус сураси, 24-оят).

«(Эй Муҳаммад, одамларга) **ҳаёти дунё мисолини келтиринг. (**У**) худди бир сув кабидирки, Биз осмондан ёғдиргач, (**аввал – киши ҳаётининг баҳорида**) у сабабли замин набототи (**бир-бирига**) аралашиб-чирмашиб кетур, сўнгра** (ҳаёт кузи келгач**) шамоллар учириб кетадиган хас-хашакка айланиб қолур. Аллоҳ ҳамма нарсага қодир бўлган Зотдир. Мол-мулк, бола-чақа шу ҳаёти дунё зийнатидир. Парвардигорингиз наздида эса (**абадий**) қолгувчи яхши амаллар савоблироқ ва орзулироқ** (орзу қилишга арзирлироқдир)» (Қаҳф сураси, 45–46-оятлар).

«**Билингларки, бу ҳаёти дунё фақат (**бир нафаслик**) ўйин-кулгу, зеб-зийнат, ўрталарингиздаги ўзаро мақтаниш ва мол-дунё ҳамда фарзандларни кўпайтиришдир, холос. (У) худди бир ёмғирга ўхшарки, унинг (**ёғиши сабабли униб чиққан**) ўт-ўлани кофирларни ҳайратга солиб (ақлларини банд қилиб қўюр). Сўнгра у қурир, бас, уни сарғайган ҳолда кўрурсиз. Сўнгра у қуруқ чўп бўлиб қолур. (**Ҳаёти дунёнинг ҳоли ҳам шундан ўзга эмасдир.**) Охиратда эса (**ўша тўрт кунлик дунёга алданиб қолганлар учун**) қаттиқ азоб ва (иймон-эътиқод билан ўтганлар учун) Аллоҳ томонидан мағфират ва ризолик бордир. Ҳаёти дунё эса фақат алдагувчи матодир**» (Ҳадид сураси, 20-оят).

«**Одамларга аёллар, болалар, туганмас олтин-кумуш бойликлар,**

(қиммат) **баҳоли отлар, чорва ва экин-тикинлар каби истак-хоҳишларга кўнгил қўйиш чиройли қилинди. Ҳолбуки, бу нарсалар ҳаёти дунёнинг (**ўткинчи**) нарсаларидир. Аллоҳнинг ҳузурида эса энг гўзал қайтадиган жой – жаннат бордир**» (Оли Имрон сураси, 14-оят).

«**Эй инсонлар, албатта Аллоҳнинг (**қайта тирилтириш ва бу дунёда қилиб ўтилган яхши-ёмон амалларнинг мукофот-жазосини бериш тўғрисидаги**) ваъдаси ҳақ (**ваъдадир**). Бас, ҳаргиз сизларни ҳаёти дунё алдаб қўймасин! Ва ҳаргиз сизларни Аллоҳ (**барча гуноҳларни кечиб юбораверади, деб**) алдагувчи (**шайтон**) алдаб қўймасин!**» (Фотир сураси, 5-оят).

«(Эй инсонлар), **сизлар то қабрларни зиёрат қилгунларингизча (**яъни, ўлиб қабрга киргунларингизча**) сизларни (**мол-дунё**) тўплаб кўпайтириш (**Аллоҳга тоат-ибодат қилишдан**) машғул қилди. Йўқ, сизлар яқинда (бу қилмишларингизнинг оқибатини) билурсизлар. Яна бир бор йўқ, сизлар яқинда билурсизлар. Йўқ, агар сизлар (**дунёга қул бўлиб қолишнинг оқибати нима эканлигини**) аниқ билиш билан билсаларингиз эди** (унга қул бўлиб қолмас эдингизлар)» (Такосур сураси, 1–5-оятлар).

«**Бу ҳаёти дунё фақат (**бир нафаслик**) ўйин-кулгидир. Агар улар билсалар, охират диёригина** (мангу) **ҳаёт** (диёридир)» (Анкабут сураси, 64-оят).

469 - [illegible] 2961 [illegible] 4015 [illegible]].

1. 469. Амр ибн Авф Ансорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Абу Убайда ибн Жарроҳни Баҳрайннинг жизясини олиб келиш учун жўнатдилар. У Баҳрайндан мол-ҳол олиб келди. Ансорийлар Абу Убайданинг келганини эшитишди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан (учрашув) бомдод намозига тўғри келиб қолди. У зот қайтганларида олдиларидан чиқишди. У зот уларни кўргач,

табассум қилдилар ва: **«Абу Убайда Баҳрайндан нимадир олиб келганини эшитибсизлар шекилли?»** дедилар. «Ҳа, эй Аллоҳнинг Расули», дейишди. У зот шундай дедилар: **«Хушнуд бўлинглар, сизларни хурсанд қиладиган нарсага умид қилинглар. Аллоҳга қасамки, мен сизларга фақирлик етишидан қўрқмайман, балки дунё сиздан аввалгиларга кенг қилинганидек, сизларга ҳам кенг қилинишидан, натижада улар кимўзар ўйнаганидек, сизлар ҳам кимўзар ўйнашингиздан ва улар ҳалок бўлганидек ҳалок бўлишингиздан қўрқаман»**.

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI